

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
Landsbygdsministern

Till riksdagen

Svar på fråga 2025/26:586 av Rickard Nordin (C)
Möjlighet till svensk ostronodling

Rickard Nordin har frågat mig om jag kan utveckla vilka faktorer det är som gör frågan kring ostron komplex och vad regeringen avser att göra för att lösa upp denna komplexitet.

När det gäller stillahavsostronet (*Magallana gigas*) ansvarar Havs- och vattenmyndigheten för förvaltningsfrågor, medan Statens jordbruksverk har ansvaret för att främja vattenbruket. Myndigheterna följer löpande forskningsläget, uppdaterar bedömningar och tar fram rekommendationer som ligger till grund för den nationella hanteringen av invasiva arter. Myndigheterna hanterar även olika delar av smittskyddsperspektivet. Utifrån rådande kunskapsläge och reglering är stillahavsostronet en invasiv art. Samtidigt bedrivs ett kunskapsuppbyggande arbete för att ta fram modeller för hållbar hantering av stillahavsostron.

Som jag redogjorde för i mitt tidigare svar på fråga 2025/26:475 omfattas odling av stillahavsostron i Sverige av flera olika

perspektiv, vilket gör frågan komplex. Detta beror inte minst på att det i svenska vatten i dag förekommer två olika ostronarter, vårt inhemska europeiska platta ostron (*Ostrea edulis*) samt stillahavsostronet. Det svenska beståndet av det europeiska platta ostronet utgör ett av de få kvarvarande naturliga bestånden i Europa, och Sverige bär därmed ett särskilt ansvar för att värna denna hotade art.

Stillahavsostronet är tåligt mot variationer i salthalt och temperatur och växer snabbt, vilket gör att det kan konkurrera om både utrymme och föda med inhemska arter som blåmusslor och det europeiska ostronet. Den nuvarande forskningen visar även att stillahavsostronet genom sin höga filtreringskapacitet kan påverka näringsväven genom att skapa födobrist i vattenkolumnen.

Stillahavsostronets snabba tillväxt och förmåga att bilda omfattande rev kan därtill innebära betydande habitatförändringar. I områden där blåmusselbankar ersatts av stillahavsostron har man sett en nedgång av musselätande fåglar, såsom strandskata och ejder. Stillahavsostronet kan dessutom bära med sig och sprida parasiter, sjukdomar och andra främmande arter.

Odling av invasiva arter i naturlig miljö är inte tillåten i Sverige eftersom syftet är att begränsa dessa arters tillväxt och

spredning. Invasiva arter kan i vissa fall tillåtas att odlas eller hanteras i landbaserade odlingar.

Regeringen är medveten om de insatser som pågår för att stärka kunskapsunderlaget på området, och hur Sverige långsiktigt bör hantera det invasiva stillahavsostronet kan därför komma att omprövas i framtiden.

Stockholm den 18 mars 2026.

Peter Kullgren